

talte, nævnte, at det Beløb, der kommer ind ved den almindelige Motorafgift, ikke vilde blive saa stort, at det vilde dække Udgifterne ved Vejslidet. Jeg har nu den Opfattelse, at det Beløb, der kommer ind, vil dække disse Udgifter, men Lovforslaget er bygget over det Princip, at Indtægten skal være et Supplement til Indtægten ved Motorafgiftsloven, et Supplement til Dækning af Udgifterne ved Vejene, saaledes at Kommunerne faar det Beløb, der kommer ind, disse ca. 6½ Mill. Kr. Nu er det rigtigt, at Kommunerne er i høj Grad ilde stedt i denne Tid og temmelig sikkert vil vedblive at være det i længere Tid. Alle de Byrder, der er lagt paa Kommunerne i Forbindelse med Efterveerne fra Krigsaarene tynger jo haardt paa dem, saa man maa hilse med Glæde, at der her gives Kommunerne et Bidrag. Selv om det ikke just kommer paa den Maade, som man kunde ønske, er det naturligvis bedre for Kommunerne at faa et Bidrag til Afholdelse af Vejudgifterne end ingenting at faa. Alligevel vil jeg mene, at det havde været rigtigst, om der ved dette Lovforslags Fremkomst havde været foreslaaet et almindeligt Tilskud til Kommunerne. Et Forslag i den Retning stillede den tidligere Finansminister, det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, i sin Tid ved Fremsættelsen af det forrige Finanslovsforslag; der var da Tale om at yde Kommunerne 10 Mill. Kr. til Fordeling imellem dem. Tanken at bevilge en Sum til Fordeling imellem Kommunerne har været stærkt fremme, den er ikke alene bragt frem af den tidligere Finansminister. Fra anden Side har man nævnt et Tilskud paa 18 Mill. Kr., fordi alle erkender, at Kommunerne er i en meget vanskelig Situation. Det havde derfor, siger jeg, været betydelig bedre for Kommunerne, hvis de Midler, der her er Tale om, ydedes dem paa anden Maade, f. Eks. til Lettelse af Udgifterne ved Aldersrenteloven, Udgifterne til Skolevæsen, Fattigvæsen, Hjælpekasser, alle disse Udgifter, som Kommunerne nu en Gang har, og som er steget gennem Aarene. Der kunde maaske være nogen Mulighed for at drage dette Spørgsmaal frem under en Udvalgsbehandling. Jeg kunde godt tænke mig at tage det Forslag op, der har været fremme i Folketinget, og som gik ud paa, at Ydelsen fandt Sted efter Reglerne i Loven af 15. Maj 1903, saaledes at Fordelingsnormen blev en anden end her foreslaaet.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg senere tillade mig at foreslaa, at Sagen hen-

vises til en Udvalgsbehandling, ikke fordi jeg eller mit Parti ønsker at hindre, at Lovforslaget bliver vedtaget, inden denne Samling slutter, men udelukkende for at prøve den sidste Chance, der er for at opnaa en efter vor Mening bedre Fordelingsnorm vedrørende de 6½ Mill. Kr., her er Tale om. Med disse Ord skal jeg anbefale Sagen til hurtig Behandling.

Bunch: Den Omsætningsafgiftslov, som vi her behandler, var oprindeligen en Valutalov af ganske midlertidig Karakter; og det er gaaet med den, som det ofte gaar med Love, der er tænkt at skulle være midlertidige, f. Eks. Loven om Restaurationsskatten, at det er vanskeligt at komme af med den igen. Ved den Forandring, der er foreslaaet her, hvorefter det Beløb, der indkommer, skal komme Kommunerne til gode, opnaas der i hvert Fald en betydelig Lettelse for disse, idet der absolut trænges til Vejforbedringer rundt omkring.

I Modsætning til den ærede Ordfører for Venstre tror jeg, at de Beløb, der vil indkomme i Medfør af de forskellige Motorlove, vil blive saa store, at det maa siges, at en af de bedste Bestemmelser i dette Lovforslag er den, der gaar ud paa, at Loven skal revideres senest i 1930. Vi vil da kunne se, hvorledes Loven har virket, om den har virket saaledes, at der vil kunne foretages betydelige Lempelser, ja, at Loven maaske helt kan bortfalde, for selve Omsætningsafgiften har jo ikke saa forfærdelig meget at gøre med Slidet paa Vejene.

Ogsaa jeg tror, at Omsætningsafgiften i høj Grad vil befordre Salg af ganske lette, altsaa billige Vogne, og maaske som Følge deraf ogsaa af slette Vogne, og det er jo i og for sig ikke noget, Loven skulde hjælpe frem.

Da den ærede Ordfører for Socialdemokratiet vil foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, skal jeg ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder, men vil dog fremhæve, og endda fremhæve stærkt, at jeg har den sikre Tro, at denne Lov ved Revisionen i 1929—30 vil vise sig at være overflødig. I Haab herom anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Veistrup: Det foreliggende Lovforslag er noget af en Fortidslevning, idet dets Forudsætninger i Virkeligheden er bristet, thi som den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, blev Omsætningsafgiften i sin Tid vedtaget som en Valutaforanstaltning. Vor Valuta behøver jo ikke